

РЕШЕНИЕ

№ 7149

..... 08.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 59 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател:

при участието на секретаря

като разгледа докладваното от Гражданско дело № 20221110145820 по описа за 2022 година

Предявен е иск по чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ.

Ищеца, със седалище и адрес на управление:, представлявано от – главен изпълнителен директор и – изпълнителен директор, чрез процесуалния си представител адв. А. Д. от САК, твърди в исковата си молба, че заплатил застрахователно обезщетение в размер на 70, 35 лв. по договор за застраховка "Каско +" за вреди на л.а. „..... №, управляван от Я. А. Ф., настъпили при ПТП на 25.10.2020 г. – попадане в дупка на пътя, необозначена като препятствие и небезопасна по съответния ред, вследствие което при е увредена предна лява гума на автомобила. Твърди, че щетите са в пряка и непосредствена последица от неизпълнение на задълженията на лицата, натоварени от ответника за поддържане на пътното платно в гр., в отсечката между При така очертаните факти ищеца поддържа, че на основание чл. 411, ал.1 КЗ, във вр. с чл. 19, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, и във вр. с чл. 49 и 50 и във вр. чл. 45 ЗЗД, след заплащане на застрахователното обезщетение, в размер на 70, 35 лева застрахователят встъпва в правата на застрахования, срещу юридическото лице, което носи отговорност за

причинени вреди от виновното противоправно деяние (действие или бездействие) на служители, на които е възложено задължението да поддържат общинските пътища. На горното обезщетение били начислени обичайните ликвидационни разноски в размер на 15 лева, поради което претендира главница в размер на 85, 35 лева. В съдебно заседание исковете се поддържат.

Ответника, с ЕИК, със седалище и адрес на управление ул. „.....“ №, в срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е подал писмен отговор до съда, в който навежда подробни възражения по съществото на спора, като оспорва иска както по основание, така и по размер, и моли същия да бъде отхвърлен с присъждане на разноски по делото.

Третото лице – помагач със седалище и адрес на управление бул., в срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК не е подал писмен отговор до съда. По искане на ответника, с протоколно определение от 17.03.2023 г. съдът е отменил свое определение № 27476 от 18.10.2022 г., с което е конституирал третото лице-помагач и делото е продължило без неговото участие.

Съдът като прецени изложените твърдения във връзка със събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

1. По отношение на механизма на ПТП: Относно изясняване на механизма на ПТП съдът събра следните писмени и гласни доказателства – Уведомление за щета по полица "Каско +", съдебна автотехническа експертиза, изготвена от инж. Б. М., и показанията на свидетеля Я. А. Ф. – водач на увредения автомобил. Видно от цитираното уведомление, водач на автомобила е декларирал, че при управление на лек автомобил марка/модел „.....“ № движейки се в гр., в отсечката между попаднал в дупка на пътя, необозначена като препятствие и небезопасна по съответния ред, вследствие което е увредена предна лява гума на автомобила. Безспорно е по делото, че автомобила е бил управляван от свидетеля по делото Я. А. Ф., който е разпитан в съдебното заседание на 17.03.2023 г., доколкото един от основните спорни моменти е концентриран относно това дали процесното ПТП е настъпило вследствие попадането на автомобила в цитираната дупка. Показанията на свидетеля са

безпротиворечиви, и описват ясно фактическата обстановка, довела до ПТП, потвърждават попадането в дупката. Направеното в този смисъл от страна на ответника възражение е неоснователно, тъй като обстоятелството, че при ПТП на пътното платно действително е имало дупка на пътя, необозначена като препятствие и небезопасна по съответния ред, се установява от разпита на свидетеля по делото, който е обективиран в протокола от съдебното заседание и който разпит съдът няма да пресъздава в настоящото решение.

По делото е назначена и изготвена, съответно приета като доказателство като неоспорена от страните съдебна автотехническа експертиза, която в първия и втория си въпроси изследва най-вероятния механизъм от техническа гледна точка за настъпилото на 25.10.2019 г. ПТП и причините за него, както и са ли в причинно-следствена връзка с процесното ПТП нанесените щети по увредения автомобил. Съдът кредитира САТЕ в тази и част /1 и 2 въпрос/ като достатъчно обективна и ясна и даваща отговор на въпросите, които изследва. С оглед всичко гореказано, съдът приема за установен следния механизъм на ПТП: На 25.10.2019 г., в гр., в отсечката между Я. А. Ф., управлявайки лек автомобил марка/модел „..... № попаднал в дупка на пътя, необозначена като препятствие и небезопасна по съответния ред, вследствие са нанесени щети на автомобила – увредена е предна лява гума. Вещото лице е категорично, че нанесените щети на автомобила се намират в причинно-следствена връзка с ПТП от 25.10.2019 г.

2. По отношение на стойността на щетите: Отговор относно изясняване на въпроса за стойността на щетите дава четвърта задача на приетата и приложена като доказателство по делото САТЕ, а именно – 70, 35 лева. Според пета задача, начислените ликвидационни разноси в размер на 15 лева са в обичайния размер.

Посредством така ангажираните кореспондиращи помежду си доказателства, противно на възраженията на ответника, се установява произшествието да е настъпило именно вследствие препятствие на пътя, изразяващо се в небезопасен и несигнализиран участък от пътя в ремонт, по смисъла на § 1, т.19 от ДР на ППЗДвП, независимо от това дали се касае за дупка като участък от пътното платно с нарушена паважна или асфалтова

настилка или за неукрепена отломка от тази настилка, като настъпването му не се дължи на скоростта на движение на автомобила, като препятствието на пътя е било и непредвидимо. Не е налице съпричиняване на ПТП, не се ангажираха доказателства в тази насока, такива индиции не дава и приетата и приложена по делото САТЕ. От друга страна по делото не се спори, че пътят, на който е реализираното произшествие, е общински път по смисъла на чл.3, ал.3 от Закона за пътищата, поради което и на осн. чл.19, ал.1, т.2 и [чл.31 ЗП](#), задължена да осъществява дейностите по поддържането му е именно ответната която е и била задължена съобразно [чл.13 ЗДвП](#) да означа съответната дупка с необходимите пътни знаци с оглед предупреждаване на участниците в движението. Общината като юридическо лице осъществява дейностите по [чл.31 ЗП](#) и [чл.13 ЗДвП](#) чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. В конкретния случай именно бездействието на последните по необезопасяването на пътя е довело и до неизпълнение на задължението по [чл.31 ЗП](#) и [чл.13 ЗДвП](#), поради което и на осн. [чл.49 ЗЗД](#) ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди, свързани с неизпълнение на задълженията на неговите служители или други изпълнители. Ето защо съдът намира, че ищецът има основание за суброгация в правата по [чл.49 ЗЗД](#) на застрахования при него собственик на увреденото МПС срещу ответника.

Съгласно чл. 410, ал. 1 от ГПК с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу: 1. причинителя на вредата, в това число в случаите вреди, произтичащи от неизпълнение на договорно задължение, или 2. възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 от Закона за задълженията и договорите, или 3. собственика на вещта и лицето, което е било длъжно да упражнява надзор върху вещта, причинила вреди на застрахования по чл. 50 от Закона за задълженията и договорите. Безспорно в процесния случай сме изправени пред втората хипотеза на разпоредбата, уреждаща регресните искове, а именно - по чл. 410, ал. 1, т. 2 от ГПК. Обхватът на суброгационното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, и от размера на обезщетението, което отговорното лице по [чл.49 ЗЗД](#) дължи на застрахования. Видно от приетото по делото

заключение действителният размер на причинените вреди възлиза на 85, 35 лева – обезщетение в размер на 70, 35 лева и ликвидационни разноси в размер на 15 лева. С оглед изложеното, искът е основателен до пълния предявен размер, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до пълното изплащане на сумата.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено и искането за присъждане на разноси на осн. чл.78, ал.1 от ГПК, съгласно пхпредставения по делото списък по чл. 80 от ГПК, в размер на 638 лева, както следва – 50 лева заплатена държавна такса, 400 лева депозита за САТЕ, 20 лева депозит за разпит на свидетел, и 168 лева адвокатско възнаграждение.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, с ЕИК, със седалище и адрес на управление ул. „” № 33, представлявана от кмета, да заплати на, със седалище и адрес на управление:, представлявано от – главен изпълнителен директор и – изпълнителен директор, сумата в размер на 85, 35 лева /осемдесет и пет лева и тридесет и пет стотинки/, представляваща регресна претенция по чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ във вр. с чл. 49 и 50 и чл. 45 от ЗЗД, ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 25.08.2022 г. до изплащането на сумата, както и сумата в размер на 638 /шестстотин тридесет и осем/ лева, представляваща направените по делото разноси, както следва – 50 лева заплатена държавна такса, 400 лева депозита за САТЕ, 20 лева депозит за разпит на свидетел, и 168 лева адвокатско възнаграждение.

Банкова сметка на ищеца:

.....

BIC:

.....

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред СГС.

Съдия при Софийски районен съд: _____